

Pór Endréné És Húga

Ezen a képen én vagyok a húgommal 1932-ben, a Rózsadomb egyik utcájában, amikor már az Áldás utcában laktunk. A harmadik elemiben, novemberben elköltöztünk a Rózsadombra. Akkor egy kicsit jobban ment a zálogház, és a szüleim egy előkelőbb környéket akartak. Az Áldás utca 13-ba költöztünk, ami egy kétszintes villa volt. A tulajdonos lakott a földszinten, és az emeleti részt kiadta. Ez egy négy szoba cselédszobás, összkomfortos lakás volt. Három évig béreltük. Akkor költöztünk el, amikor befejeztem a negyedik elemi, mert nem akartam keresztény gimnáziumba járni. Ugyanis az Áldás utcai elemiben én zsidó hittanra jártam. Nem voltunk vallásosak, de muszáj volt megtanulni a főbb imákat. Ezeket latin betűkkel leírták a fräuleinnek, és úgy tanította meg nekem. Az egyik hittanóra után odajött hozzám egy tízéves, szőke copfos helyes kislány, és azt mondta, hogy én nem állok veled párba. Miért nem állsz velem párba? -- kérdeztem. Azért nem állok veled párba, mert a tiszti azt mondta, hogy te ölted meg a Jézuskámat. Na már most én azt sem tudtam, hogy mi az a Jézuska, mert otthon nem hallottam semmi Jézuskát, a hittanórán sem mondtak semmi Jézuskát, azt se tudtam, ki az. És akkor otthon mondtam, hogy nem akartak velem játszani, meg nem álltak velem párba, mert én megöltem a Jézuskájukat. Kérdeztem a szüleimet, hogy miért csinálják ezt velem. Elmagyarázták, hogy azért, mert te zsidó vagy. Ez a baj veled.

Befejeztem a negyedik elemit, és át kellett menni gimnáziumba, és akkor otthon törték a fejüket, hogy mit csináljanak velem, hogy melyik gimnáziumba írassanak be. Apám egy kijárós ember volt, az volt a mániája, hogy mindent kijárt. Mint katonatiszt odament a Mária Terézia gimnáziumba, és fölvettek. Az Erzsébet Nőiskolába is felvettek. Akkor ezek voltak az elit gimnáziumok. És akkor én elkezdtem sírni.